

der kunde være Tale om. Den høitærede Finantsminister vil maaffee indvende herimod, at man ikke skal opbruge et saadant Middele, før de farlige Tider komme; men jeg er vis paa, at indenfor en vis Grændse, f. Ex. 1 1/2 Million, vilde snarere det Modsatte af, hvad man befrygter, indtræde; man vilde snarere derved styrke dette Middele, snarere vænne Folk til at bruge disse Beviser, saa at det med større Letthed end ellers vilde kunne være muligt i høiere Grad at benytte dette Middele, naar det skulde være fornødent. Men naar jeg atter her idag nævner Creditbeviser, skal jeg ikke undlade at sige, at det er kun min personlige Anskuelse, jeg derved udtaler, idet Udvalget har troet, at den samlede Drøftelse, og navnlig den nærmere Fastsættelse af de Bestemmelser, der kunde være Tale om med Hensyn til Reserfefonden og med Hensyn til Finantsministerens Bestyrelse af den — og det er jo umaadelige Statsmidler, hvorover Finantsministeren har en temmelig ubegrændset Raadighed —, samt Drøftelsen af Spørgsmaalet om de Midler, der dog kunde tænkes bragte i Anvendelse for at gjøre en betydeligere Deel af den store Reserfefond disponibel, og gjøre nogle Dele af den til virkelig Reserfefond —, hele den Drøftelse, siger jeg, har Udvalget, hvor rigtigt det end kunde være at bringe disse Spørgsmaal frem, og hvor nødvendigt det end kunde være inden ikke alfor lang Tid at komme ind paa dem gjennem en grundig og omhyggelig Behandling, dog troet det rigtigere i Diebliffet at lade ligge, fordi det var meddeelt det, at i den allernærmeste Fremtid vil den Sag, der saalænge har staaet paa, endelig finde sin Afgjørelse, nemlig Salget af de vestindiske Der, og det er jo vist, at den Dag, dette Salg fik et heldigt Udfald, vilde alle disse Spørgsmaal, jeg her har fremhævet, blive forandrede, saa der altsaa er Grund til at udsætte den nærmere Drøftelse af disse Forhold og de nærmere Bestemmelser, der kunde være Anledning til at træffe, indtil den vestindiske Sag endelig er afgjort, hvad der jo nu kun vil kunne være i det Høieste nogle faa Uger. I Diebliffet har Udvalget troet at burde indskrænke sig til en enkelt Henstilling, som det utvivlsomt, seet fra enhver

Side, er fordeeltigt at følge, den nemlig, at den høitærede Finantsminister vilde fortsætte Borthytningen af indenlandste 4 pCts Obligationer til de under Staten hørende Fonds. Finantsministeren har hidtil, saavidt jeg veed, kun gjort dette med Livrente- og Forsørgelsesanstalten; men Udvalget har troet, at man burde gaae videre. Jeg skal her kun nævne de store Fonds under Kirke- og Undervisningsministeriet, hvor der findes meget betydelige Capitaler, som ofte langfra give disse Fonds den Indtægt, de vilde have af Statsobligationer, og som det omvendt vilde være i høi Grad fordeeltigt for Finantsministeren at komme i Besiddelse af; thi deels er det contante Midler, deels Papirer, som ere lettere at realkfere end de 4 pCts kongelige Obligationer, her er Tale om. Vi haabe, som sagt, at den høitagtede Minister vil tage vor Indstilling tilfølge og paa denne Raade befrie Statskassen for en Deel af de uheldigste Midler, Reserfefonden for Diebliffet har, nemlig den store Mængde indenlandste 4 pCts Obligationer, og at han vil gjøre det saaledes — det haab nære vi selvfølgelig — at der ikke derved udøves nogen trykkende Indflydelse paa Pengemarkedet.

Bable: Væde Medlemmer vilde erindre, at jeg ved Finantslovens 1ste Behandling behøvede, at jeg agtede at stille et Forslag om Paalæg af en ny Skat, nemlig en Skat paa Glaverer. Overensstemmende med denne min Udtalelse havde jeg udarbejdet et Ændringsforslag til § 4, der skulde danne et nyt Nr. 5, og jeg havde calculeret Indtægten deraf til 15,000 Rd.

Formanden: Jeg maa gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at jeg troer, den Sag han nu omtalte, først hører under § 5.

Bable: Nej, den hører under § 4.

Formanden: Ja, det ærede Medlem har Ret.

Bable: Forslaget skulde altsaa optages i § 4 som et nyt Nr. 5; men da jeg havde